

ЛИСТ Г. ВИШНЯКОВА З ПРОХАННЯМ УВІЧНИТИ ПАМ'ЯТЬ
СВЯЩЕНОСЛУЖИТЕЛІВ, РОЗСТРІЛЯНИХ НКВД У 1937 Р. БІЛЯ
ЛУК'ЯНІВСЬКОГО ЦВИНТАРЯ

7 червня 2002 р.

Голові Управління охорони пам'яток
та культурного середовища м. Києва

Кухаренку Р. І.

Вишнякова Гаврила Олександровича

Прохання

Шановний Руслане Івановичу, звертається до Вас ветеран Великої Вітчизняної війни, пенсіонер Вишняков Гаврило Олександрович, син розстріляного в 1941 р. в Бабиному Яру настоятеля Свято-Троїцького храму, архімандрита Олександра Вишнякова, який в 1937 р. разом із сотнями інших священнослужителів перебував у Лук'янівській в'язниці.

Разом з моїм батьком в Лук'янівській в'язниці тортували відомого київського проповідника, настоятеля храму Миколи Доброго на Подолі отця Михаїла Єдлінського та професора богослов'я отця Олександра Глаголева, яких я знав особисто, та ще сотні інших невідомих негодних владі священнослужителів, яких звозили в «Лук'янівку» з усіх губерній.

Розстрілювали їх вночі, а рано-вранці відвозили грузовиком на Лук'янівське кладовище.

Дізнавшись про це, я, будучи 15-річним юнаком, у вересні місяці 1937 р. забрався на Лук'янівське кладовище і спостерігав здалеку за жахливим явищем, намагаючись впізнати серед загиблих свого батька.

Грузовик привозив тіла загиблих священнослужителів і монахів. Свідченням тому, що це були священники, було довге волосся та бороди, а також чорні підрясники. НКВДісти хватали їх за волосся і за бороди та стягували з

грузовиків, скидаючи в яр. За таким жахом я спостерігав досить довгий час, аж поки не дізнався, що мого батька відправили на заслання до бухти Нагаєво «Севвостлага».

До цього засвідчую, що поряд з 28 ділянкою Лук'янівського кладовища, 5–6 метрів від паркану, що збоку вул. Оранжевої, знаходиться Братська могила замордованих священнослужителів та монахів і сягає на 30–40 метрів вздовж вул. Оранжевої, поряд з павільйоном, де продають похоронну утварь.

На той час паркану не було, а де проходить вулиця, був яр, в який і скидували священнослужителів, а потім загортали землею.

Я підписуюся під цим листом і прошу Вас, як людину, яка свято охороняє святу історію багатостраждального міста Києва, вшанувати це святе місце пам'ятною каплицею. Передчасно дякую Вас і надіюся, що моє прохання буде вшановане. Дай Боже Вам щастя, здоров'я і многая літа.

[Г. Вишняков] (підпис)

(Джерело: Бабий Яр: человек, власть, история: Документы и материалы: в 5 книгах. Книга 1. Историческая топография. Хронология событий / составители: Татьяна Евстафьева, Виталий Нахманович. – Киев: Внешторгиздат, 2004. – 597 с.: ил.: карты. – Указатели: с. 547–593. Электронная версия книги доступна за посиланням: <http://www.kby.kiev.ua/book1/>)